

C-241/23. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. április 18.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Naczelny Sąd Administracyjny (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. február 24.

Felperes:

P. sp. z o.o.

Alperes:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

VÉGZÉS**2023. február 24.**A Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság,
Lengyelország) [omissis]

[omissis] [a bíróság összetétele]

az **Izba Finansowa** (pénzügyi tanács)a **P. sp. z o.o. w W.**felülvizsgálati kérelme tárgyában **2023. február 24-én** tartott tárgyalásán,amely kérelmet a **Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie** (varsói
vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország)**2018. május 29-i** ítélete [omissis] ellen terjesztették elő,a **P. sp. z o.o. w W.** által

a Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (a nemzeti adóinformációs hivatal igazgatója, Lengyelország)

2014. negyedik és 2015. első negyedévre vonatkozó, termékeket és szolgáltatásokat terhelő adóval kapcsolatban hozott,

2017. június 30-i határozatával [omissis]

szemben indított kereset alapján indult ügyben,

a következőképpen határozott:

1) Az [EUMSZ] 267. cikk [omissis] alapján előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a következő kérdést: Azon teljesítésnek a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.) 73. cikkében említett ellenértéke alatt, amelyet ezért az ügyletért az eladó kap vagy kapnia kell, a szóban forgó részvények névértékét vagy a kibocsátási értékét kell-e érteni, ha a felek kikötötték, hogy az ellenértéknek a részvények kibocsátási értéke fog minősülni?

[omissis] [Az eljárás felfüggesztése]

INDOKOLÁS

I. Jogi háttér

Az uniós szabályozás

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: 2006/112 irányelv) rendelkezései:

73. cikk

A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.

Nemzeti szabályozás

Az ustawa z dnia 11 marca 2004 r. od podatku od towarów i usług (a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó adóról szóló, 2004. március 11-i törvény) [omissis] (Dz.U., 2011, 177. szám, 1054. tétel, módosított változat; a továbbiakban héatörvény):

29a. cikk

1. A (2)–(5) bekezdésre, a 30a–30c. cikkekre, a 32. cikkekre, a 119. cikkekre, valamint a 120. cikk (4) és (5) bekezdésére figyelemmel az adó alapját képezi az az ellenérték, amelyet az értékesítés és a szolgáltatásnyújtás alapján a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója kapott vagy kapnia kell az értékesítésért a vevőtől, a szolgáltatás igénybevevőjétől vagy harmadik személytől, beleértve az adóalany által értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás értékét közvetlenül befolyásoló, ugyanilyen jellegű, a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója által kapott költségvetési juttatást, támogatásokat és más hasonló jellegű kifizetéseket.

88. cikk (3a) bekezdése 4. pontjának b) alpontja

A számlák és vámokmányok nem indokolják az előzetesen felszámított adó csökkentését és az adókülönbözöt, illetve az előzetesen felszámított adó visszatérítését, ha a kiállított számlákon, helyesbített számlákon vagy vámokmányokon nem valós összegek szerepelnek azon tételeket érintő részben, amelyeknél nem valós összegeket tüntettek fel.

II. A tényállás

1. A P. [...] (a továbbiakban: társaság vagy felperes) a 2014. negyedik negyedévére és 2015. első negyedévére vonatkozó elszámolásában feltüntette a számára W. [...] (a továbbiakban: W. [...]) által kiállított 2014. október 6-i [...] sz., 2014. november 28-i [...] sz. és 2014. december 31-i [...] sz. számlán, valamint a később B. [...] -vé átalakult B. [...] (B.) által kiállított 2014. október 7-i [...] sz. és 2014. november 28-i [...] sz. számlán szereplő termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó adó összegét és a nettó összeget, amely számlák a felperes részére alaptőkájének felemelésével összefüggésben kibocsátott részvények ellenértékeként rendelkezésre bocsátott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást dokumentálják. A nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátása jogcímén történő ingatlan-átruházásra vonatkozó szerződésekben (a továbbiakban: apportálási szerződések) a felek kikötötték, hogy az ellenérték a részvények kibocsátási ára lesz. Ennek következtében a társaság az ellenérték összegeként a részvények kibocsátási értékét (azaz a rendelkezésre bocsátott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értékét) fogadta el, nem pedig a (sokszorosán alacsonyabb) névértéküket.

2. A Pierwszy Urząd Skarbowy (elsőfokú adóhivatal) vezetője W. [...] (az elsőfokú hatóság) 2017. március 28-i határozatával a fél tekintetében a 2014. negyedik negyedévére vonatkozó, termékeket és a szolgáltatásokat terhelő adó fizetendő összegét 54 291 674,00 PLN összegben, a következő adómegállapítási időszakra átvihető adókülönbözlet összegét 0,00 PLN összegben, valamint a 2015. első negyedévére vonatkozó termékeket és a szolgáltatásokat terhelő adó fizetendő összegét 34 352.011,00 PLN összegben állapította meg. A hatóság szerint adóalapként a leírt ügyletek esetében a részvények névértékét kell figyelembe venni, nem pedig a sokszorosát kitevő kibocsátási értéküket.

3. A fellebbezés megvizsgálását követően a Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w W. (W.-i adóhivatal igazgatója; a továbbiakban: a fellebbviteli hatóság) 2017. június 30-i határozatával helybenhagyta az elsőfokú hatóság határozatát.

3.1. A fellebbviteli hatóság megállapította, hogy a 2014. október 3-i 1/2014. sz. határozatával a (később a felperessé átalakult) P. [...] alaptőkéjét új részvények kibocsátásával emelte fel, amelyeket nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás és kiegészítő pénzbeli vagyoni hozzájárulás ellenértéként terveztek átvenni.

A 2014. november 28-i szerződésben felsorolt termékek fenti értékesítésének dokumentálására a W. [...] P. [...] számára a 2014. október 6-i [...] sz. számlát állította ki. A fellebbviteli hatóság feltételezte, hogy a W. [...] által a 2014. október 3-i szerződésben felsorolt termékek teljesített értékesítése jogcímén ténylegesen kapott ellenértéket a P. [...] által egyenként 50,00 PLN névértéken kibocsátott 4767 darab „E” sorozatú részvény képezte. Ennek az ellenértéknek a részvények W. [...] általi megszerzésekor pénzben kifejezhető értéke 6650,00 PLN (4767 x 50,00) volt. A fenti összeg bruttó összeg, ami azt jelenti, hogy a [...] sz. számlával dokumentált adóköteles ügylet adóalapja 201 664,00 PLN-t, az adó összege pedig 36 686,00 PLN-t tett ki.

A fellebbviteli hatóság álláspontja szerint a [...] sz. számlán szereplő, a részvények kibocsátási értékét képező összegek nem voltak teljes mértékben valóságosak, és nem szolgálhattak alapul ahhoz, hogy a fél a héatörvény 86. cikkének (1) bekezdése alapján éljen a levonás jogával.

Ezenfelül a 2014. október 3-án a felperessel kötött szerződés eredményeként a B. 2100 darab, egyenként 50,00 PLN névértékű részvényt vett át részvényenként 35 287,19 PLN kibocsátási árfolyamon. 2014. október 3-i szerződésben felsorolt termékek értékesítésének dokumentálására a B P. [...] részére a [2014. október 7-i [...] számú számlát állította ki. A hatóság feltételezte, hogy a B. által a 2014. október 3-i szerződésben felsorolt termékek teljesített értékesítése jogcímén ténylegesen kapott ellenérték a P. által egyenként 50,00 PLN névértéken kibocsátott 2100 darab „E” sorozatú részvény volt. Ennek az ellenértéknek pénzben kifejezhető értéke a részvények B. általi megszerzésekor 105 000,00 PLN (2100 x 50,00) volt. A szóban forgó összeg (azaz 105 000,00 PLN) bruttó összeg

volt, ami azt jelenti, hogy a [...] sz. számlán feltüntetett adóköteles ügylet adóalapja 90 804,32 PLN-t, az adó összege pedig 14 195,68 PLN-t tett ki.

A fellebbviteli hatóság álláspontja szerint a [...] sz. számlán szereplő, a részvények kibocsátási értékét jelentő összegek, mivel nem voltak teljes mértékben valóságok, nem szolgálhattak alapot ahhoz, hogy a fél a héatörvény 86. cikkének (1) bekezdése alapján éljen a levonás jogával.

3.2. Ezenfelül a fellebbviteli hatóság azt is megállapította, hogy a felperes a 2014. november 28-i 1/2014. sz. határozatával az alaptőkét új részvények kibocsátásával emelte meg, amelyeket nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) ellenértékékként vett át. A 2014. október 3-i 1/2014. sz. határozathoz hasonlóan ebben az esetben is a részvényeket a rendelkezésre bocsátott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (és kiegészítő pénzbeli vagyoni hozzájárulás) ellenértékékként a W. [...], illetve B. vette át.

A W. [...] 1164 darab, egyenként 50,00 PLN névértékű részvényt vett át részvényenként 35 287,19 PLN kibocsátási árfolyamon. B. [...] 133 darab, egyenként 50,00 PLN névértékű részvényt vett át részvényenként 35 287,19 PLN kibocsátási árfolyamon.

2014. november 28-i szerződésben felsorolt termékek értékesítésének dokumentálására a W. [...] P. [...] részére a 2014. november 28-i [...] sz. számlát állította ki. A fellebbviteli hatóság feltételezte, hogy a W. [...] által a 2014. november 28-i szerződésben és a [...] sz. számlán felsorolt termékek teljesített értékesítése jogcímén ténylegesen kapott ellenérték a P. [...] által egyenként 50,00 PLN névértéken kibocsátott 1164 darab „E” sorozatú részvény volt. Ennek az ellenértéknek a részvények W. [...] általi megszerzésekor pénzben kifejezhető értéke 58 200,00 PLN (1164 x 50,00) volt. A szóban forgó összeg (azaz 58 200,00 PLN) bruttó összeg, ami azt jelenti, hogy a [...] sz. számlán feltüntetett adóköteles ügylet adóalapja 28 250,57 PLN-t, az adó összege pedig 6497,63 PLN-t tett ki.

A fellebbviteli hatóság megállapította, hogy a [...] sz. számlán szereplő összegek, mivel nem voltak teljes mértékben valóságok, nem szolgáltatnak alapot ahhoz, hogy a fél a héatörvény 86. cikkének (1) bekezdése alapján éljen a levonás jogával.

2014. november 28-i szerződésben felsorolt termékek értékesítésének dokumentálására a B. P. [...] részére a 2014. november 28-i [...] sz. számlát állította ki. A fellebbviteli hatóság feltételezte, hogy a B. által a 2014. november 28-i szerződésben és a [...] sz. számlán felsorolt termékek teljesített értékesítése jogcímén ténylegesen kapott ellenérték a P. [...] által egyenként 50,00 PLN névértéken kibocsátott 133 darab „F” sorozatú részvény volt. Ennek az ellenértéknek pénzben kifejezhető értéke a részvények B. általi megszerzésekor 6 650,00 PLN (133 x 50,00) volt. A szóban forgó összeg (azaz 6650,00 PLN)

bruttó összeg, ami azt jelenti, hogy a [...] sz. számlán feltüntetett adóköteles ügylet adóalapja 5411,34 PLN-t, az adó összege pedig 1238,66 PLN-t tett ki.

A fellebbviteli hatóság megállapította, hogy a [...] sz. számlán szereplő összegek, mivel nem voltak teljes mértékben valóságok, nem szolgáltatnak alapot ahhoz, hogy a fél a héatörvény 86. cikkének (1) bekezdése alapján éljen a levonás jogával.

3.3. A 2014. december 29-i 1/2014. sz. határozat alapján P. [...] az alaptőkét új részvények kibocsátásával emelte meg, amelyeket nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) ellenértékeként vettek át.

A 2014. december 29-i szerződésben felsorolt termékek értékesítésének dokumentálására a W. [...] P. [...] részére a 2014. december 31-i [...] sz. számlát állította ki. A fellebbviteli hatóság feltételezte, hogy a W. [...] által a 2014. december 29-i szerződésben és a [...] sz. számlán felsorolt termékek teljesített értékesítése jogcímén ténylegesen kapott ellenérték a P. [...] által egyenként 50,00 PLN névértéken kibocsátott 7745 darab „G” sorozatú részvény volt. Ennek az ellenértéknek a részvények W. [...] általi megszerzésekor pénzben kifejezhető értéke 6650,00 PLN (7,745 x 50,00) volt. A szóban forgó összeg (azaz 387 250,00 PLN) nettó összeg, ami azt jelenti, hogy a [...] sz. számlán feltüntetett adóköteles ügyletek adóalapja 320 362,48 PLN-t, az adó összege pedig 66 887,52 PLN-t tett ki.

Az IAS (adóhivatal) igazgatójának véleménye szerint a [...] sz. számlán szereplő összegek, mivel nem voltak teljes mértékben valóságok, nem szolgáltatnak alapot ahhoz, hogy a fél a héatörvény 86. cikkének (1) bekezdése alapján éljen a levonás jogával.

3.4. A fellebbviteli hatóság szerint a W. [...], illetve a B. és társaság között létrejött szerződések tárgyát képező dolgok megfelelnek a termék törvényi fogalmának, és a fenti jogalanyok általi értékesítésük a héatörvény értelmében vett ellenérték fejében teljesített termékértékesítésnek minősül. A W. [...] és a B. által (nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás és kiegészítő pénzbeli vagyoni hozzájárulás fejében) kapott ellenértéket a P. [...] által kibocsátott részvények képezték. A W. [...] és a B. által nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás P. [...] részére történő rendelkezésre bocsátása formájában teljesített szolgáltatás fejében kapott ellenérték konkrét érték, amely egyenértékű pénzegységekkel fejezhető ki. A fellebbviteli hatóság szerint az ellenértéknek, amelyet a W. [...] és a B. nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás formájában teljesített szolgáltatás fejében kapott, a részvények (bruttó) névértékének megfelelő összeg minősül.

4. Miután a felperes keresetet indított az elsőfokú bíróság előtt, e bíróság e keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság, különösen a héatörvény 29a. cikkének (1) bekezdésére és 88. cikke (3a) bekezdése 4. pontjának b) alpontjára hivatkozva megállapította, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a társaság részére vállalkozástól vagy vállalkozás önálló részétől eltérő formában rendelkezésre bocsátó jogalanyt megillető ellenérték azon társaság részvényeinek fejében kapott

névértéknek felel meg, amely részére a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást teljesítették.

5. A bíróság ezen álláspontjával a felperes nem értett egyet, aki többek között a következőkre hivatkozva terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet:

- a héatörvény 29a. cikkének megsértése, mivel e rendelkezés értelmezése téves annyiban, amennyiben megállapításra került, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátásából álló, számlákkal dokumentált ügylet adóalapját a részvények névértéke alapján kell megállapítani, míg e rendelkezés helyes értelmezése szerint a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátásának adóalapját a részvények kibocsátási árfolyama alapján kell megállapítani, csökkentve a B. és a W. által a társaság rendelkezésére bocsátott pénzbeli vagyoni hozzájárulás értékével;

- a héatörvény 88. cikke (3a) bekezdése 4. pontja b) alpontjának megsértése, mivel e rendelkezés értelmezése téves annyiban, amennyiben megállapításra került, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátását dokumentáló számlákon feltüntetett, előzetesen felszámított adó összege részben nem valós összeg, míg e rendelkezés helyes értelmezése szerint az e számlán feltüntetett összeg teljes mértékben valós összeg volt, amivel összefüggésben nem volt alapja annak a megállapításnak, hogy a társaság nem volt jogosult az esedékes adót 125 505 PLN-t meghaladó összegű, számlákból eredő előzetesen felszámított adóval csökkenteni.

III. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének indokai

1. A jelen ügyben a vita lényegében arra vonatkozik, hogy a megállapított tényállás alapján adóalapként a társaság rendelkezésére bocsátott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás fejében átvett részvények névértékét vagy e részvények kibocsátási értékét kell-e figyelembe venni.

A hatóságok és az elsőfokú bíróság véleménye szerint a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátásából álló ügylet adóalapját a részvények névértéke alapján kell meghatározni. A felperes szerint viszont a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátásából álló ügylet adóalapját a részvények kibocsátási értéke alapján kell meghatározni, csökkentve a társaság részére rendelkezésre bocsátott pénzbeli vagyoni hozzájárulás összegével.

2. A bemutatott álláspontok közül az első szerint a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (apport) társaság részére történő rendelkezésre bocsátásának adóalapjaként a részvények névértékének fizetendő összegét kell figyelembe venni (a Naczelny Sąd Administracyjny (NSA) [legfelsőbb közigazgatási bíróság] I FPS 6/13. sz. ügyben hozott 2014. március 31-i határozata).

A második álláspont azon a megfontoláson alapul, hogy nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás valamely társaság részvényeiért cserébe történő rendelkezésre

bocsátása esetén az ellenértéket e társaság részvényei képezik. E részvények száma – következésképpen pedig értéke – a felek ezzel kapcsolatos szándékától függ. A részvények száma – amelyek nemcsak névértékük, hanem a kibocsátási értékük szerint meghatározott részvények is lehetnek – a felek erre vonatkozó megállapodásától függ. Az ellenérték tehát lehet a részvények névértéke vagy kibocsátási értéke (az NSA [legfelsőbb közigazgatási bíróság] 1322/15. sz. ügyben hozott 2017. március 22-i ítélete).

Ennélfogva nem kétséges, hogy a pénzbeli vagyoni hozzájárulás apport formájában valamely társaság részére történő rendelkezésre bocsátása esetében a héatörvény 29a. cikkének (1) bekezdése értelmében az adó alapját „az ellenérték képezi”, azonban ez nem a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás piaci értéke lesz, hanem a rendelkezésre bocsátás fejében kapott jogok és kötelezettségek összessége, amely megfelel e rendelkezésre bocsátás értékének. Az uniós és a nemzeti jog rendelkezései ugyanis nem hivatkoznak a termékek és szolgáltatások piaci értékére (az NSA [legfelsőbb közigazgatási bíróság] I FSK 2326/15. sz. ügyben hozott 2017. augusztus 27-i ítélete és I FSK 225/13. sz. ügyben hozott 2014. július 3-i ítélete).

A részvény névértéke határozza meg a társaság tagjai (részvényesei) vagyoni és nem vagyoni jogainak és kötelezettségeinek terjedelmét. A társaság rendelkezésére bocsátott vagyoni hozzájárulások fejében a részvényesek az alaptőkeből részvényeket (résztesedést) kapnak. A szűkebb értelemben vett alaptőke a társaság mérlegének passzívái között (forrásoldalán) feltüntetett adott összeg, azaz a társaság részvényeinek összegét megtestesítő formális értéket jelent.

A részvények kibocsátási értéke az az érték, amelyet a részvények kibocsátásakor állapítanak meg, és ez az érték megegyezhet a névértékkel, azonban meg is haladhatja azt. A részvények névértéke eltérhet a piaci és a mérleg szerinti értéktől. A piaci érték valójában azt az értéket jelenti, amely a részvények eladásakor a piacon elérhető. Ezt a társaság vagyona határozza meg, azonban más elemek is döntőek lehetnek, mint például a társaság ügyfélköre, működési helye, a cégérték, vagyis ténybeli helyzetek.

Összefoglalva a következő következtetések vonhatók le. Először is, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátása esetében nem képezheti az adó alapját a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás tárgyának piaci értéke. Másodsor, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás részvényekért cserébe történő rendelkezésre bocsátása esetén az ellenértéknek az adott társaság részvényei minősülnek. Kétséges azonban, hogy ezen részvények értékét és egyúttal az adóalapot a részvények névértéke vagy a részvények kibocsátási értéke alapján kell-e meghatározni, ha a szerződő felek az ellenérték összegét így határozták meg.

3. A kételyek tárgyát képező kérdéssel az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) közvetlenül nem foglalkozott. A bíróság előtt nem ismert olyan határozat, amely azzal a kérdéssel foglalkozna, hogy a nem pénzbeli

vagyoni hozzájárulás valamely társaság részére történő rendelkezésre bocsátása esetén az adó alapját a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás fejében átvett részvények névértéke vagy kibocsátási értéke képezi-e, ha azon szerződés felei, amelynek tárgya nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás rendelkezésre bocsátása, az ellenérték összegét ilyen módon határozták meg. Ítélezési gyakorlatában a Bíróság úgy foglalt állást, hogy az adóalap nem lehet a termék vagy szolgáltatás szabadpiaci forgalmi értéke (2012. december 19-i O. B. E.,-ítélet, C-549/11, EU:C:2012:832).

4. Ezeket az észrevételeket a jelen ügyre alkalmazva meg kell jegyezni, hogy noha a megtámadott határozat és az elsőfokú bíróság ítéletének indoklása részletesen ismerteti a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást rendelkezésre bocsátó társaságok és a felperes közötti kapcsolatot, sem a hatóságok, sem az elsőfokú bíróság nem kérdőjelezte meg a felperes által a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás átvétele érdekében átruházott részvények általa megadott névértékét és kibocsátási értékét.

Ezen észrevételekre tekintettel a bíróság arra a következtetésre jut, hogy a Bíróság ítélezési gyakorlata nem ad választ arra a kérdésre, hogy valamely társaság részvényeinek e társaság rendelkezésére bocsátott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás fejében történő átvétele esetében ezen ügylet adóalapját a részvények névértéke vagy e részvények kibocsátási értéke alapján kell-e meghatározni, ha a szerződésben részes felek az ellenérték összegét így határozták meg. A Bíróság hivatkozott ítéletéből egyértelműen következik, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás tárgyának piaci értéke nem képezheti az adó alapját, ami azonban nem vonatkozik közvetlenül a jelen ügy tárgyát képező kérdésre.

Hangsúlyozni kell továbbá, hogy a bíróságnak az adóalap meghatározásának módjával kapcsolatos kételyei abból a tényből erednek, hogy a részvények névértéke, amelyet a jelen ügyben eljáró hatóságok a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásnak a társaság rendelkezésére bocsátásakor adóalapként vettek figyelembe, kirívóan aránytalan a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás (ingatlan) értékéhez képest. Ezt az aránytalanságot felismerve a felek az apportálási szerződésben megállapodtak abban, hogy a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás ellenértékét a társaság részvényei képezik kibocsátási értéken, egyensúlyt teremtve az ügyletben.

IV. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem jogalapja

A Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a 2006/112 irányelv fentiekben említett rendelkezéseivel összefüggésben és az adóalap összegének – a társaság részvényeinek nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás fejében történő átvétele esetében a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő jogvitához hasonló feltételek között történő – meghatározása vonatkozásában felmerült kétségek alapján arra az álláspontra jutott, hogy köteles az Európai Unió

működéséről szóló szerződés 267. cikkének harmadik bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket terjeszteni az Európai Unió Bírósága elé.

V. Eljárás felfüggesztése

[omissis]

[aláírások]

MUNKADOKUMENTUM